

VISOKI PREDSTAVNIK ZA BOSNU I HERCEGOVINU

633

Koristeći se ovlastima koja su mi data člankom V Aneksa 10. (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja spomenutog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir članak II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem Visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni potrebnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi s civilnom provedbom";

Pozivajući se na stavak XI. 2. Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obvezujućih odluka, kada to bude smatrao potrebnim", u svezi s određenim pitanjima, uključujući (sukladno točki (c) ovog stavka) i "mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta";

Pozivajući se nadalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživo gospodarstvo koje je u stanju privući i zadržati strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu sve učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu sudstva kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njenim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine, napore koji se, između ostalog, ogledaju u donošenju novih kaznenih zakona i jačanju sudačkih i tužiteljskih institucija u cijeloj Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući da se odredbom o pomilovanju Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine omogućava da osoba bude oslobođena čak i kaznenog gonjenja;

Konstatirajući također da bi se takvom definicijom pomilovanja moglo omogućiti da izvršna vlast da pomilovanje unaprijed, što bi značilo imunitet od gonjenja i krajnju neodgovornost;

Vodeći računa o potrebi da se osigura poštovanje sudskih odluka, kao i transparentnost i javnost kaznenopravnog sustava;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno, Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

("Službene novine Federacije BiH", br. 36/03, 37/03 i 21/04) koji se nalazi u privitku Odluke i čini njen sastavni dio.

Taj zakon se objavljuje na službenoj stranici Ureda Visokog predstavnika i stupa na snagu odmah kao zakon Federacije Bosne i Hercegovine, na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 302/04
26. studenoga 2004. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA KAZNENOG ZAKONA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kazneni zakon Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 36/03, 37/03 i 21/04) mijenja se i dopunjuje kako slijedi:

Članak 1.

U članku 123. stavak 1, riječi: "oslobođenje od kaznenog gonjenja ili" brišu se.

U stavku 2. riječi: "propisana kaznenim zakonodavstvom u Federaciji", zamjenjuju se riječima: "koja spadaju u nadležnost Federacije", a riječi: "sukladno zakonu", zamjenjuju se riječima: "temeljem posebnog zakona".

Članak 2.

Ovaj zakon stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje.

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data članom V Aneksa 10. (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja poменutog Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) gore

наведеног Споразума, према којем Високи представник "пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом";

Позивајући се на став XI. 2. Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравило наміјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, "доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним", у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и "мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Позивајући се даље на тачку 12.1. Декларације Савјета за провођење мира, који се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Имајући у виду све учињене напоре на остваривању оснажене стратегије за реформу судства како би се ојачала владавина права у Босни и Херцеговини и њеним ентитетима у 2002/03, што је одобрио Управни одбор Савјета за провођење мира 28. фебруара 2002. године, напоре који се, између осталог, огледају у доношењу нових кривичних закона и јачању судских и тужилачких институција у цијелој Босни и Херцеговини;

Констатујући да се одредбом о помиловању Кривичног закона Федерације Босне и Херцеговине омогућава да лице буде ослобођено чак и кривичног гоњења;

Констатујући такође да би се таквом дефиницијом помиловања могло омогућити да извршна власт да помиловање унапријед, што би значило имунитет од гоњења и крајњу неодговорност;

Водећи рачуна о потреби да се осигура поштивање судских одлука, као и транспарентност и јавност кривичноправног система;

Узевши у обзир и размотривши све наведено, Високи представник доноси сљедећу

ОДЛУКУ

КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

("Службене новине Федерације БиХ", бр. 36/03, 37/03 и 21/04) који се налази у прилогу Одлуке и чини њен саставни дио.

Тај закон се објављује на службеној страници Канцеларије Високог представника и ступа на снагу одмах као закон Федерације Босне и Херцеговине, на привременој основи, све док га Парламент Федерације Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Број 302/04
26. новембра 2004. године
Сарајево

Високи представник
Paddy Ashdown, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Кривични закон Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 36/03, 37/03 и 21/04) мијења се и допуњује како сљеди:

Члан 1.

У члану 123. став 1, ријечи: "ослобођење од кривичног гоњења или" бришу се.

У ставу 2. ријечи: "прописана кривичним законодавством у Федерацији", замјењују се ријечима: "која спадају у надлежност Федерације", а ријечи: "у складу са законом", замјењују се ријечима: "на основу посебног закона".

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу одмах и одмах се објављује.

Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (d) горе наведеног Споразума, према којем Високи представник "пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом";

Позивајући се на став XI. 2. Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Вјеће за имплементацију мира поздравило наміјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, "доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним", у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (c) овог става) и "мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Позивајући се даље на тачку 12.1. Декларације Вјећа за провођење мира, који се састало у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Вјеће сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Имајући у виду све учињене напоре на остваривању оснажене стратегије за реформу судства како би се ојачала владавина права у Босни и Херцеговини и њеним ентитетима у 2002/03, што је одобрио Управни одбор Вјећа за провођење мира 28. фебруара 2002. године, напоре који се, између осталог, огледају у доношењу нових кривичних закона и јачању судских и тужилачких институција у цијелој Босни и Херцеговини;

Констатујући да се одредбом о помиловању Кривичног закона Федерације Босне и Херцеговине омогућава да лице буде ослобођено чак и кривичног гоњења;

Констатујући такође да би се таквом дефиницијом помиловања могло омогућити да извршна власт да помиловање унапријед, што би значило имунитет од гоњења и крајњу неодговорност;

Водећи рачуна о потреби да се осигура поштивање судских одлука, као и транспарентност и јавност кривичноправног система;

Узевши у обзир и размотривши све наведено, Високи представник доноси сљедећу

ОДЛУКУ

КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

("Службене новине Федерације БиХ", бр. 36/03, 37/03 и 21/04) који се налази у прилогу Одлуке и чини њен саставни дио.

Тај закон се објављује на службеној страници Уреда Високог представника и ступа на снагу одмах као закон Федерације Босне и Херцеговине, на привременој основи, све док га Парламент Федерације Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Број 302/04
26. новембра 2004. године
Сарајево

Високи представник
Paddy Ashdown, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Кривични закон Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 36/03, 37/03 и 21/04) мијења се и допуњује како сљеди:

Члан 1.

У члану 123. став 1, ријечи: "ослобођење од кривичног гоњења или" бришу се.

Користећи се овлашћенима која су ми дата чланом V Анекса 10. (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора)

U stavu 2. riječi: "propisana krivičnim zakonodavstvom u Federaciji", zamjenjuju se riječima: "koja spadaju u nadležnost Federacije", a riječi: "u skladu sa zakonom", zamjenjuju se riječima: "na osnovu posebnog zakona".

Član 2.

Ovaj zakon stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje.

634

Koristeći se ovlastima koja su mi data člankom V Aneksa 10. (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji glede tumačenja spomenutog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir članak II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem Visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni potrebnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi s civilnom provedbom";

Pozivajući se na stavak XI. 2. Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji glede tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao potrebnim", u svezi s određenim pitanjima, uključujući (sukladno točki (c) ovog stavka) i "mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta";

Pozivajući se nadalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživo gospodarstvo koje je u stanju privući i zadržati strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu sve učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu sudstva kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njenim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine, napore koji se, između ostalog, ogledaju u donošenju novih kaznenih zakona i jačanju sudačkih i tužiteljskih institucija u cijeloj Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući da u Zakonu o pomilovanju nedostaju zahtjevi demokratskih načela transparentnosti, opravdanosti i izvršne odgovornosti u slučaju kada se postupak za davanje pomilovanja pokreće po službenoj dužnosti;

Konstatirajući također da takva situacija može dovesti do toga da se određeni broj pomilovanja daje radnjom izvršnog organa po službenoj dužnosti, čime se vrši uplitanje u sudske procese, a da prethodno nije zaprimljena odgovarajuća molba u te svrhe;

Vodeći stoga računa o potrebi da se osigura poštovanje sudaških odluka transparentnosti i javnost u kaznenopravnom sustavu;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno, Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POMILOVANJU

("Službene novine Federacije BiH", br. 9/96, 47/01, i 28/04) koji se nalazi u privitku Odluke i čini njen sastavni dio.

Taj zakon se objavljuje na službenoj internet stranici Ureda Visokog predstavnika i stupa na snagu odmah kao zakon Federacije Bosne i Hercegovine, na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenim novinama Federacije BiH".

Broj 306/04

26. studenoga 2004. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POMILOVANJU

Zakon o pomilovanju ("Službene novine Federacije BiH", br. 9/96, 47/01, i 29/04) mijenja se i dopunjuje kao slijedi:

Članak 1.

U članku 8. stavak 1. riječi: "ili po službenoj dužnosti" brišu se.

Članak 2.

Članak 9. briše se.

Članak 3.

U članku 12. stavak 3. briše se.

Članak 4.

Ovaj zakon stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje.

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data članom V Aneksa 10. (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja pomenutog Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem Visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom";

Pozivajući se na stav XI. 2. Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Savjet za implementaciju mira pozdravio namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim", u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa tачком (ц) ovog stava) i "mjere u svrhu obezbjeđenja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i њених ентитета";

Pozivajući se даље на тачку 12.1. Декларације Савјета за провођење мира, који се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Имајући у виду све учињене напоре на остваривању оснажене стратегије за реформу судства како би се ојачала владавина права у Босни и Херцеговини и њеним ентитетима у 2002/03, што је одобрио Управни одбор Савјета за провођење мира 28. фебруара 2002. године, напоре који се, између осталог, огледају у доношењу нових кривичних закона и јачању судских и тужилачких институција у цијелој Босни и Херцеговини;

Констатујући да у Закону о помиловању недостају заhtјеви демократских начела транспарентности, оправданости и извршне одговорности у случају када се поступак за давање помиловања покрене по службеној дужности;

Констатирајући такође да таква ситуација може довести до тога да се одређени број помиловања даје радњом извршног органа по службеној дужности, чиме се врши уплитање у судске процесе, а да претходно није запримљена одговарајућа молба у те сврхе;

Вodeћи стoга рачуна о потреби да се осигура поштивање судских одлука транспарентности и јавности у систему правосудја;

Узевши у обзир и размотривши све наведено, Високи представник доноси следећу

ОДЛУКУ

КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОМИЛОВАЊУ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

("Службене новине Федерације БиХ", бр. 9/96, 47/01, и 28/04) који се налази у прилогу Одлуке и чини њен саставни дио.

Тaj закон се објављује на службеној интернет страници Канцеларије Високог представника и ступа на снагу одмах као закон Федерације Босне и Херцеговине, на привременој основи, све